

ZAMKE POKVAREN NARAŠTAJA

Mario Dučić,
travanj 2011.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobiti na svoju adresu, javite nam se.

a, Tada mu rekoše neki od književnika i farizeja: »Učitelju, htjeli bismo od tebe vidjeti znak!« On im odgovori: »Znak traži pokvareni i preljubnički naraštaj, ali mu se neće dati drugi znak osim znaka – Jone proroka.« (Matej 12.38-39)

Zamke zadnjih vremena su zamke pokvarenog naraštaja ljudi koji ne želi upoznati Isusa. Njihov fokus je usmjeren na njegova čudesna djela i blagoslove, dok njihov život ne pripada Isusu, iako izvana mogu mogu pokazivati revnost u vjerskim aktivnostima. Isus je takvu generaciju ljudi nazvao „pokvarenim i praljubničkim naraštajem“, a razlog tome je što su takvi ljudi odbacili istinu i osobni odnos s Isusom. Više su se usmjerili na čišćenje, održavanje i promjenu vanjštine umjesto na istinsko pokajanje, promjenu

srca i poslušnost Gospodinu.

Mi bismo trebali naučiti prepoznavati te izbjegavati zamke tog pokvarenog naraštaja i približiti se Kristu – izvoru istinske promjene i života, koji će nam dati snage da izmaknemo sotonskom duhu religioznog naraštaja te izdržati u ovim zadnjim teškim vremenima. Vjerujem da postoje tri ključne stvari koje ne dopuštaju da podlegnemo takvom duhu.

★ **Zamke zadnjih vremena su zamke pokvarenog naraštaja ljudi koji ne želi upoznati Isusa. Njihov fokus je usmjeren na njegova čudesna djela i blagoslove, dok njihov život ne pripada Isusu, iako izvana mogu mogu pokazivati revnost u vjerskim aktivnostima.**

1. SUOSJEĆANJE IZNAD PRAVILA

„Da ste shvatili što znači riječ: ‘Više volim milosrđe nego žrtvu’, ne biste osudili ovih nedužnih. Sin je Čovječji uistinu gospodar subote.“ (Matej 12.7-8)

Farizeji su u ono vrijeme utemeljili trideset i devet radnih kategorija (stvari) koje su bile zabranjene subotom, a bile su donesene na temelju njihovog tumačenja Božjeg Zakona i židovske tradicije. Žetva je bila jedna od te kategorije. Kada su Isusovi „učenici, gladni, počeli trgati klasje i jesti“ (Matej 12.1b), taj njihov čin je spadao pod kategoriju rada, jer su trgali klasje i trljali ga rukama kako bi došli do ploda i na kraju jeli. Tehnički gledano, vjerske vođe onog vremena smatrali su to radom dok je Isus bio usredotočen na gladne ljude koji nisu klasje trgali kako bi stvarali profit. Promotri li se taj tekst podrobnije očitno je kako farizeji nisu mogli i nisu htjeli vidjeti ništa iznad svojih tehničkih postavki u svojim glava. U njihovim srcima nije se našlo suosjećanje. Ustvari, odlučili su optužiti Isusa i njegove učenike kao prekršitelje zakona.

Isus im je na prigovor odgovorio: „Zar niste čitali što učini David kad sa svojim pratiocima oglad-

nje? Kako uđe u kuću Božju te jede postavljene kruhove, koje nije bilo dopušteno jesti ni njemu ni njegovim pratiocima, već samo svećenicima? Ili, zar niste čitali u Zakonu da subotnim danima svećenici u hramu krše subotu, pa su ipak bez krivnje? A ja vam kažem da je ovdje nešto veće od hrama!“ (Matej 12.3-6)

I podsjetio ih na priču iz 1 Samuela 21.1-6. Postavljeni kruh se mijenjao svaki tjedan, dok su starog su pojeli svećenici. Kruh koji je David pojeo bio je stari, ranije postavljeni kruh koji je bio zamjenjen svježim. Iako je samo svećenicima bilo dozvoljeno jesti taj kruh, Bog nije kaznio Davida jer mu je njegova potreba za hranom bila važnija od svećeničkih pravila.

Isus ovakvim odgovorom nije ohrabrio neposlušnost prema Božjim Zakonima, već je jednostavno htio staviti naglasak na razlučivanje i suosjećanje u primjeni tih Zakona.

Istina, Deset zapovijedi zabranjuju rad subotom: „Sjeti se da svetkuješ dan subotni. Šest dana radi i obavljaj sav svoj posao. A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvojemu. Tada nikakva posla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni služkinja tvoja, ni živina tvoja, niti došljak koji se nađe unutar tvojih vrata. Ta i Jahve je šest dana stvarao nebo, zemlju i more i sve što je u njima, a sedmoga je dana počinio. Stoga je Jahve blagoslovio i posvetio dan subotni.“ (Izlazak 20.8-11) To je bilo slovo Zakona, ali zato što je svrha subote bila za odmor i slavljenje Boga, svećenicima je bio dozvoljen „rad“ u smislu prinošenja žrtve i službe. Taj njihov „rad“ je služio i štovao Boga. Zato im je Isus uvijek naglašavao namjeru zakona, što znači namjenu iza Pisma. Ono što se dogo-

★ **Mnogi gube duh zakona te oštro i suhoparno potražuju apsolutnu poslušnost Pismu i njihovoj intepretaciji Pisma bez imalo suosjećanja i milosrđa prema onima od kojih to zahtijevaju.**

dilo farizejima i što se događa današnjem pokvarenom naraštaju, odnosno kod takvih vjernika, je da mnogi gube duh zakona te oštro i suhoparno potražuju apsolutnu poslušnost Pismu i njihovoj intepretaciji Pisma bez imalo suosjećanja i milosrđa prema onima od kojih to zahtijevaju.

Isus Krist takvima poručuje da je „ovdje nešto veće od hrama!“ (Matej 12.6). Farizeji su bili toliko zabrinuti tehničkim postavkama vjerskih obreda, kao što su i danas mnogi zabrinuti oko vjerskih formula i oblika vjerskog izražavanja. Farizeji su ustvari poput današnjih vjernika koji često zaboravljaju svrhu hrama – a to je da dovede ljude k Bogu! A kako je Isus veći od hrama, koliko bolje On može privući ljude od samog hrama ili naših oblika štovanja?

Jedno moramo bezuvjetno prihvatiti: da je Bog važniji od samog načina ili izvođenja štovanja. Ako postanemo više zabrinuti oko načina odnosno stilova štovanja Boga, od onoga koga štujemo, možemo istovremeno promašiti Boga, misleći da ga štujemo. Zato je Isus farizejima ponovio riječi koje su Izraelci neprestano slušali tijekom svoje povijesti: „Da ste shvatili što znači riječ: ‘Više volim milosrđe nego žrtvu’, ne biste osudili ovih nedužnih. Sin je Čovječji uistinu gospodar subote.“ (Matej 12.7-8) U Psalmima također čitamo: „Nisu ti mile ni žrtve ni prinosi, nego si mi uši otvorio: paljenice ni okajnice ne tražiš. Tada rekoh: »Evo dolazim! U svitku knjige piše za mene: Milje mi je, Bože moj, vršiti volju tvoju, Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim.«“ (Psalam 40.6-8). Prorok Hošea je isto tako rekao: „Jer ljubav mi je mila, ne žrtve, poznavanje Boga, ne paljenice.“ (Hošea 6.6)

Stav našeg srca prema Bogu uvijek mora doći na prvo mjesto. Samo ćemo tako i jedino tako biti

u stanju ispravno poslušati te se ispravno držati vjerskih pravila i oblika štovanja. Samo ćemo tako imati suosjećanje za ljude oko sebe i biti kao Isus. Ustvari, to je jedini način da umaknemo toj sotonskoj zamci pokvarenog naraštaja koja suhoparno, doktrinalno, bez Božjeg Duha i osobnog odnosa s Isusom nameće drugima pravila vjerskog ponašanja, bez samilosti i ljubavi prema onima kojima služe. Takve je Isus nazvao pokvarenim naraštajem, jer su osuđivali ljude u potrebi i one koji su služili tim istim ljudima, potaknuti Kristovim milosrđem i ljubavi.

Duh takvih ljudi i farizeja očituje se i u slučaju čovjeka „s usahlom rukom.“ (Matej 12.9). Umjesto da su stavili naglasak na ljudsku potrebu, njihova pravila su došla iznad potrebe. Ustvari su bili toliko slijepi da su, nakon što je Isus učinio dobro te izljevio ruku, održali „vijećanje protiv njega kako da ga ubiju.“ (Matej 12.14)

Drugim riječima, takvi ljudi mogu ići u crkvu, mogu imati visoke pozicije u crkvi, služiti u crkvi, ali još uvijek stavljati slovo iznad duha, pravilo iznad čovjeka, bez spoznaje kako je Bog – Bog ljudi i suosjećajan, a ne nužno isključivo Bog pravila. Zato je prvenstveno važno preispitati se kakav stav imamo prema drugima oko nas u crkvi i u svijetu kako ne bismo upali u sotonsku zamku farizejskog

✦ **Ako postanemo više zabrinuti oko načina odnosno stilova štovanja Boga, od onoga koga štujemo, možemo istovremeno promašiti Boga, misleći da ga štujemo.**

pokvarenog duha. Možemo se zapitati sprečavaju li nas naša uvjerenja, stavovi i mišljenja u namjeri da pomognemo i služimo određenim ljudima? Ako je tako, onda najvjerojatnije naši stavovi nisu u skladu s Božjom Riječi! Ne smijemo dopustiti da nas doktrina ili dogma zaslijepe prema ljudskim potrebama. Bog više voli suosjećanje prema ljudima od pravila i formula! Ako želimo umaći tom duhu pokvarenog naraštaja, onda moramo staviti suosjećanje iznad pravila.

2. PROMJENA IZNAD ZNAKOVA

„Tada mu rekoše neki od književnika i farizeja: »Učitelju, htjeli bismo od tebe vidjeti znak!«” (Matej 12.38)

Danas je sve više vjernika fascinirano i ushićeno nadnaravnim. Iako je nadnaravno legitimna stvar u Božjem Kraljevstvu, nisam siguran da li mnogi danas vole nadnaravno radi same manifestacije ili radi suosjećanja prema ljudima u potrebi gdje nadnaravno može pomoći te ukazati na Isusa? Iskreno, više mi se čini da ljudi danas vole znakove i čudesa radi samih manifestacija nego radi ljudi. I upravo je to znak pokvarenog naraštaja koji se hrani znakovima i čudesima, ali odbija kor-

jenito pokajanje i obraćenje te prihvaćanje Isusa kao svog Gospodara. Emocije i osjećaji u takvoj generaciji su ispred njihove volje i savjesti. Znakovi i čudesa imaju svoje mjesto u služenju, ali ona nisu krajnji cilj u našem navještanju Evanđelja. Kranji cilj je da se ljudi spase od grijeha i Božje kazne, upoznaju Isusa i žive za njegovu svrhu. Ako se naši slušatelji, koji su Božjom silom bili dokatnuti na određeni način, ne pokaju i ne okrenu od svojih grijeha, oni i dalje ostaju izgubljeni, bez obzira na doživljaj nadnaravnih manifestacija.

U tekstu iz Biblije jasno možemo vidjeti što je bio Isusov fokus, odnosno cilj prema njegovim slušateljima. Osim suosjećanja za slijepog i nijemog čovjeka, njegov cilj je bio njihova promjena. Ispred njega su doveli „opsjednuta čovjeka koji bijaše i slijep i nijem.“ (Matej 12.22). Nakon što ga je ozdravio, sav je narod ostao „zadivljen pitajući: »Da nije ovo Sin Davidov?« A farizeji, kad to čuše, rekoše: »Ovaj izgoni zle duhove uz pomoć Belzebuba, poglavice zlih duhova.«” (Matej 12.23-24)

Pismo nam kaže da je narod bio zadivljen. Grčka riječ koja opisuje njihovu zadivljenost je existemi, a prevodimo je riječima: „biti začuđen, zadivljen, van sebe” Dok je narod bio van sebe radi iscjeljenja, farizeji su kritički nastupili i optužili Isusa kako djeluje uz suradnju poglavice zlih duhova - Belzebuba. Uхватili su ga u emotivno nabijenoj situaciji i pokušavali ga diskreditirati koristeći emotivni argument.

Iz ovog primjera je vrlo očito kakav je i kako reagira duh tog pokvarenog vjerskog naraštaja: umjesto radosti što je netko oslobođen te iscjeljen, oni, zatvoreni u svojoj dogmi, bez imalo suosjećanja za čovjekom (više imaju za ovcom), odbijaju vjerovati da je Isus došao od Boga te govore Isusu

★ **Pavao je u svojim naputcima bio vrlo jasan: u bitnim stvarima – jedinstvo, u nebitnim – sloboda, a u svemu ljubav; ali ne fokusirajući se na sebe već na Gospodina.**

da surađuje sa zlim duhovima!? Kakav je to samo duh iza takvih vjernika? Pokvarenog naraštaja? To je sotonski duh koji se ne želi mijenjati! Osim što im objašnjava kako je nemoguće da „sotona izgoni sotonu“ (Matej 12.26), Isus im kaže im da i oni izgone zle duhove: „Ako ja doista uz pomoć Belzebula izgonim zle duhove, čijom ih pomoći izgone vaši sinovi?...“ (Matej 12.27a) Farizeji su isto izgonili zle duhove i voljeli su činiti znakove, ali nisu htjeli prihvatiti istinu kako bi se pokajali i promijenili te upoznali Istinu.

Među ostalim, njihov je fokus skoro uvijek bio na znakovima, jer su ga, unatoč mnoštvu znakova koje su vidjeli, tražili da pred njima učini još jedan znak: „Tada mu rekoše neki od književnika i farizeja: »Učitelju, htjeli bismo od tebe vidjeti znak!«“ (Matej 12.38) I sjetimo li se prijašnjih događaja, postaje jasno kako je Isus reagirao potpuno suprotno, nije ostao raspravljati o kojoj je vrsti zlih duhova riječ ili kako se zovu, već je jasno naglašavao promjenu iznad znakova: „Ili priznajte da je stablo dobro i da mu je dobar rod; ili priznajte da mu je stablo zlo i da mu je zao rod, jer se po rodu stablo poznaje. Zmijski porodi! Kako možete govoriti dobro kada ste zli! Ta, usta govore onim čega je srce prepuno! Dobar čovjek iz dobre riznice iznosi dobro, a zao čovjek iz zle riznice iznosi zlo. Ja vam kažem da će ljudi za svaku nekorisnu riječ što je izreknu odgovarati na Sudnji dan. Tvoje će te riječi opravdati, tvoje će te riječi osuditi.“ (Matej 12.33-37).

Dakle, iako je izgon duhova legitimna stvar i znak da je „k nama došlo Božje Kraljevstvo.“ (Matej 12.28b), Isusov cilj nije bio znak ili čudo, već ljudsko srce. Osim što je otvorio usta i oči opsjednuta čovjeka, uslijedila je poduka o tome što izlazi iz

naših usta. Zamijetimo da sljedeći stihovi iza oslobođenja ne govore o vrsti zlih duhova već prvenstveno o stanju srca, odnosno stava. Jer ako i dalje izlaze zle stvari iz nas, onda se s pravom možemo zapitati da li se srce uskladilo s Božjom voljom te je došlo do pokajanja ili je sve ostalo na početnoj manifestaciji u nadi te isčekivanju sljedeće manifestacije? Ono što čini i na što se fokusira pokvareni naraštaj je izvanjsko djelo i manifestacija – da čisti srce i rješava stvari promjenom govora te primjenom pravila kršćanskog ponašanja, dok Isus želi da se predamo i dopustimo Duhu Svetomu da nas ispuni novim stavovima i motivima kako bi, primjerice, naš govor biti čist i posvećen.

Kod duha pokvarenog naraštaja važno je natjecanje, kritika i pravila igre. Pitanja tko je najjači, najveći i pomazaniji su bitnija od pitanja što je Bog napravio u srcima ljudima. Takvim ljudima nije stalo do ljudi, jer njihov fokus nisu ljudi, već određena manifestacija ili pak formalno članstvo u njihovom pokretu. Takav duh ne samo da neće mariti za ljude već će vjerne i pravedne ljude nazvati opsjednutim, radiklanim i fundamentalnim vjernicima, baš kao što su nazva-

★ **Stav našeg srca prema Bogu uvijek mora doći na prvo mjesto. Samo ćemo tako i jedino tako biti u stanju ispravno poslušati te se ispravno držati vjerskih pravila i oblika štovanja. Samo ćemo tako imati suosjećanje za ljude oko sebe i biti kao Isus.**

li i Isusa. Promjena je uvijek iznad znakova. Zato im je Isus odgovorio kako „Znak traži pokvareni i preljubnički naraštaj...” (Matej 12.39)

Isus je znao da su već do tog vremena vidjeli dosta znakova i čudesa koji su im mogli dokazati da je on Mesija. Ali unatoč tome nisu otvorili svoja srca nego su odlučili da mu neće vjerovati, zbog čega nikakvo dodatno čudo ne bi moglo utjecati na njihovu odluku.

Koliko ljudi danas govori: „Ah, kada bih vidio pravo čudo, onda bi zaista vjerovao Bogu.” Isusov odgovor je upućen i njima. I bez ijedne manifestacije imamo dovoljno dokaza za vjerovanje: Isusovo rođenje, smrt, uskrsnuće i stoljeća njegovog djela u vjernicima širom svijeta. Umjesto da tražimo dodatne znakove ili čudesa, trebamo se fokusirati na ono što imamo sada te krenuti naprijed s Isusom, jer Isus ima mnogo više od samih znakova i čudesa.

Farizeji, vjerske vođe onog vremena, unatoč znakova i čudesa, nisu prepoznali istinu o Bogu kojemu je sam Isus predstavio – takav duh je duh pokvarenog naraštaja koji trči amo tamo za čudesima i znacima u nadi da vidi nešto zanimljivo,

dok istovremeno odbacuje gospodstvo Isusa Krista. Takvoj sotonskoj zamci u ovim zadnjim vremenima možemo umaknuti ako stavimo promjenu iznad znakova te provjerimo i znamo sa sigurnošću da naše srce, naša volja i cijeli naš život pripadaju Isusu Kristu.

3. ISPUNJENJE ISUSOM

„Kada nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta pustim mjestima tražeći pokoja. Ali ga ne nalazi. Tada veli: ‘Povratit ću se u svoju kuću iz koje sam izašao.’ Kad stigne, nađe kuću praznu, pometenu i uređenu. Tada ode i uzme sa sobom sedam drugim duhova, gorih od sebe, te uđe i tu se nastani. Tim bude posljednje stanje onoga čovjeka gore od prvoga. Tako će biti i ovome pokvarenom naraštaju.” (Matej 12.43-45)

Sam znak, čudo, iscjeljenje ili oslobođenje koje smo doživjeli, a bez ispunjenja Bogom, ostavlja mjesta za ponovni povratak sotone. Ponekad je vrlo obeshrabrujuće kada upitam mlade vjernike čitaju li Bibliju, mole se ili pak čitaju kakvu kršćansku knjigu te ne naiđem na potvrđan odgovor. Unatoč tome što vole društvo i manifestacije, takvi ljudi su otvoreni za sotonu i „sedam drugih duhova.” U Ezrinj knjizi se nalazi dobar primjer ljudi koji su se s jedne strane oslobodili idola, ali to nisu zamijenili Božjom ljubavi i poslušnošću već su i dalje činili kompromis: „izraelski narod, svećenici i leviti nisu se odvojili od naroda zemlje, okorjelih u njihovim gnusobama: nisu se odjelili od Kanaanaca... nego su za sebe i za sinove svoje uzimali za žene njihove kćeri: sveti rod pomiješao se s narodima zemlje; glavari i savjetnici prvi su počinili tu nevjernost.” (Ezra

✦ **Ne smijemo dopustiti da nas doktrina ili dogma zaslijepe prema ljudskim potrebama. Bog više voli suosjećanje prema ljudima od pravila i formula! Ako želimo umaći tom duhu pokvarenog naraštaja, onda moramo staviti suosjećanje iznad pravila.**

ŠRC Jarun / Roštiljarda _ Višeosjetilni park _ 01. svibnja 2011. _ od 10 do 18 h _ Glazba, igre i dječje aktivnosti...
Telefon. 01 4920726 _ Mobitel. 091 4920725 _ www.cce.hr _ cce@cce.hr _ **Bonastaru letka besplatan obrok***

9.1b-2) I tako je njihovo stanje postalo gore od prvoga. Kako bi stanje bilo puno bolje od prvoga, naša vjera mora biti aktivna i nužno je da se svakodnevno ispunjavamo Bogom kako ne bismo dali mjesta đavlu.

Mnogi vjernici danas bivaju iscjeljeni, obnovljeni, oslobođeni od zlih duhova, loših utjecaja i poroka sadašnjice, ali promaše bit – pokajanje, obraćenje i života s Isusom i za Isusa.

Pastori i propovjednici čija srca nisu s Gospodinom, održavaju ih samo neko vrijeme na toj emotivnoj osnovi znakova i čudesa, bez veće dubine i predanja Gospodinu. I tako biva sve do prve nevolje i problema kada se njihov život u potpunosti sruši. Njihovo jedino ispunjenje i rješenje su znaci i čudesa – zato danas postoji vrlo mnogo emotivno nestabilnih i nezrelih „obraćenika“ jer mnogi, unatoč Božjem dodiru, nisu, uz Božju pomoć, ostavili svoj grešan i prijašnji oblik života te uz pomoć Božjeg duha obnovili svoj način razmišljanja i življenja, već su samo nadodali emotivna iskustva znakova i čudesa te Isusove blagoslove u svoj život, bez da su predali svoj život Gospodinu.

Božja je volja i dobro je riješiti se okova zloga, no ako želimo dublje rasti s Isusom i ne dopuštati

da nas obuzme duh pokvarenog naraštaja, koji se neće i ne može održati u ovim zadnjim vremenima, morat ćemo učiniti i taj nužni zadnji i vrlo bitni korak, a to je da ispunimo naše živote Isusom, Božjom Riječju i Svetim Duhom. Neispunjeni, spokojni i pasivni ljudi su lagana meta za sotonu. Apostol Petar upozorava i kaže: „Budite trijezni i bdijte: vaš protivnik, đavao, obilazi kao ričući lav, tražeći koga da proždere! Oduprite mu se čvrsti u vjeri..“ (2 Petrova 5.8-9) Lavovi često napadaju slabe, mlade ili životinje koje

★ **Danas je sve više vjernika fascinirano i ushićeno nadnaravnim. Iako je nadnaravno legitimna stvar u Božjem Kraljevstvu, da li mnogi danas vole nadnaravno radi same manifestacije ili radi suosjećanja prema ljudima u potrebi gdje nadnaravno može pomoći te ukazati na Isusa?**

zaostaju za ostalima. Često koriste žrtve koje su same i koje ne paze na sebe. Sotona nas želi zaskočiti sa svojim duhom pokvarenog naraštaja kada smo u nevoljama ili progonstvima, kada se osjećamo slabo, bespomoćno, odrezani od drugih vjernika, fokusirani na svoje probleme i jednostavno nepažljivi na opasnost koja vreba kao lav oko nas. Ali tog duha možemo izbjeći ako smo dobro učvršćeni u Kristu i ako se ponovo ne upletemo u pokvarenosti svijeta.

Petar je rekao: „Ako se, naime, oni koji su pravom spoznajom Gospodina, Spasitelja Isusa Krista izbjegli pokvarenosti svijeta, opet upletu u nju i ako ih ona nadvlada, tim njihovo stanje biva gore od prijašnjeg.“ (2 Petrova 2.20) Petar posebno govori o ljudima koji su spoznali Krista, koji su doživjeli njegovu nadnaravnu moć i koji znaju kako biti spašen, ali su radi nekog razloga odbacili istinu i okrenuli se ponovo svojem starom grijehu. I sada se takvi mogu naći u gorem stanju od prijašnjeg, jer su odbili jedini izlaz iz grijeha i jedini put spasenja - Isusa. Zato je i sam Isus rekao: „Tim bude posljednje stanje onoga čovjeka gore od prvoga. Tako će biti i ovome pokvarenom naraštaju.“ (Matej 12.45b)

Ako ne želimo (p)ostati dio tog pokvarenog na-

raštaja, religioznog duha koji ne mari za ljude i stavlja naglasak na suhoparnu doktrinu i pravila ponašanja bez milosrđa i suosjećanja, koji naglašava znakove i čudesa, a ne promjenu ljudskog srca i koji se ne želi puniti Isusom, tada trebamo odlučiti „ispuniti“ svoju kuću Isusom.

Isus želi i mora postati vlasnik naše volje, našeg života, savjesti i našeg tijela. Samo tako ćemo postati njegovi vjerni učenici koji će iz „dobre riznice iznositi dobro“ te izdržati sve pritiske u ovim posljednjim danima ljudske povijesti. Naš fokus će biti Isus te izgubljeni ljudi oko nas, a naš cilj – povesti što je više moguće ljudi sa sobom u Božje Kraljevstvo, manifestirajući njegovu silu i snagu kroz Kristovu suosjećanje i ljubav. To je jedini način da ostanemo u Isusu te živimo kao što je on živio.

✦ Mnogi vjernici danas bivaju iscijeljeni, obnovljeni, oslobođeni od zlih duhova, loših utjecaja i poroka sadašnjice, ali promaše bit – pokajanje, obraćenje i života s Isusom i za Isusa.

Copyright©2011. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA

ili poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".